

B-H-V

**Meer Vlaams geld, meer Franstalige
privileges, meer problemen**

B-H-V: Meer Vlaams geld, meer Franstalige privileges, meer problemen

De akkoorden van CD&V, openVLD, sp.a en groen zullen meer problemen veroorzaken dan oplossen. De **Vlamingen moeten opnieuw betalen** en krijgen daarvoor minder rechten, terwijl **nieuwe privileges voor Franstaligen worden gebetonneerd** in de Grondwet en in bijzondere wetten.

Vindt u het normaal dat B-H-V met 1 wet kan worden gesplitst, maar er daarnaast meer dan 10 éxtra wetten nodig waren met cadeaus voor de Franstaligen?

Vindt u het normaal dat Vlamingen voortaan officieel tweederangsburgers zijn in hun eigen hoofdstad? En dat verschillende topjobs vanaf nu enkel voor Franstaligen worden gereserveerd?

Vindt u het normaal dat de Brusselse Vlamingen niet meer vertegenwoordigd zullen zijn in de Kamer van Volksvertegenwoordigers?

Moet er een uitzondering komen op de scheiding der machten enkel om zes Franstalige burgemeesters te kunnen benoemen in Vlaanderen?

Wil u jaren wachten op een uitspraak van de rechter? En vindt u het kunnen dat Franstaligen niet door Nederlandstalige, maar enkel door Franstalige magistraten, door "eigen volk", willen worden vervolgd, en dat ook in Vlaanderen?

Moeten Franstaligen meer inspraak krijgen in Vlaanderen wanneer ze elke Vlaamse inspraak in Brussel weigeren?

Waarom wordt het Vlaams parlement ondergeschikt gemaakt aan het Belgisch parlement en mag het niet zelf zijn samenstelling bepalen?

Waarom wordt de Senaat niet afgeschaft wanneer die toch geen belangrijke bevoegdheden meer zal hebben?

Waarom moet Brussel een gigantische blanco cheque krijgen zonder de verplichting te hervormen en te vereenvoudigen?

Vindt u het normaal dat de Vlamingen opnieuw moeten betalen en daarvoor in de plaats krijgen: Maatregelen die problemen veroorzaken in plaats van op te lossen? En meer voorrechten voor de Franstaligen, minder rechten voor de Vlamingen?

1. KIESKRING B-H-V: GEEN EVENWICHTIG AKKOORD

- Dit akkoord draagt de **kiemen in zich van toekomstige conflicten**.
- *Ceci n'est pas une splitsing*. In het splitsingsvoorstel zelf, maar vooral ook in de kleine lettertjes van alle andere wetsvoorstellen die samen werden gestemd, staat de werkelijke prijs die de Vlamingen moeten betalen. **De compensaties zijn enorm**.
- In Vlaams-Brabant krijgen de Franstaligen meer privileges, die ook nog eens worden vergrendeld. In Waals-Brabant krijgt geen enkele Vlaming welk privilege dan ook. En in Brussel worden de Vlamingen zelfs rechten *afgenomen*.
- Vlaamse toegevingen worden **gebetonneerd in bijzondere wetten en in de grondwet**.

- **Splitsing kieskring is noodzakelijk**

Dat de kieskring BHV eindelijk wordt gesplitst, is een goede zaak. **In mei 2003 oordeelde het Grondwettelijk Hof dat de kieskring B-H-V ongrondwettelijk is**. Franstalige politici kunnen stemmen ronselen in Vlaanderen, terwijl dit omgekeerd niet mogelijk is: geen enkele Vlaamse politicus kan stemmen halen in Wallonië. En dat is discriminerend.

De splitsing van B-H-V is bovendien veel meer dan “een symbool”. Met de splitsing van het gerechtelijk en kiesarrondissement vragen wij dat nu eindelijk eens, en voorgoed, de taalgrens erkend en gerespecteerd zou worden. Een splitsing zou ook de band moeten doorknippen tussen de Franstalige politieke partijen en de Franstaligen in de Vlaamse rand. Opdat deze laatsten zich ten volle bewust zouden worden dat integratie in de Vlaamse gemeenschap de enige optie is. En dat een aanpassing van het statuut van hun nieuwe leefomgeving aan hun eigen taalstatuut géén optie is.

De splitsing van B-H-V is niet dé alleenzalmakende oplossing voor de problemen van sociale verdringing, vervreemding en ontgroening waar de Vlaamse rand mee kampt. Maar het unitaire gerechtelijk en kiesarrondissement vormen wel hoekstenen die de samenlevingsproblemen mee in standhouden.

- **Geen evenwichtig akkoord**

8 partijen: “Er komt een zuivere splitsing van de kieskring B-H-V”

↔ N-VA: **De kieskring B-H-V kan met 1 kort wetsvoorstel worden gesplitst, maar de 8 partijen hebben 16 teksten gestemd in het parlement**: 1 om B-H-V te splitsen, 9 om andere wetten te wijzigen en nog eens 6 om elementen te blokkeren in de Grondwet en in bijzondere wetten.

Eerder noemde N-VA het akkoord over de splitsing van de kieskring BHV een “slecht akkoord, maar geen nachtmerrie”. We hadden het toen over dat ene wetsvoorstel van de 8 partijen om B-H-V te splitsen en waarin al een ganse reeks compensaties voor de Franstaligen zijn opgenomen: een dubbele kiesbrief; een nieuw kieskanton Sint-Genesius-Rode; een regeling die het onmogelijk maakt voor Brusselse Vlamingen om nog rechtstreeks verkozen te worden in de kamer; en een bijzonder coöptatiesysteem in de Senaat.

Bovenop die compensaties, komen nu **nog 15 andere wetteksten. Daarin staat – soms in kleine lettertjes – de échte prijs die voor de splitsing moet worden betaald.** De bijkomende compensaties zijn enorm. In Brussel, in het gerechtelijk arrondissement, bij de organisatie van verkiezingen en benoeming van burgemeesters, enz. De bijkomende compensaties doen het gunstig effect van een splitsing teniet en werken deze zelfs volledig tegen.

De Vlamingen wouden een splitsing van BHV om eens en voorgoed de taalgrens erkend en gerespecteerd te zien. Echter, in plaats van bevestigd, worden de **taalgrens en de grenzen van Brussel nog harder in vraag gesteld** door bijkomende Franstalige privileges, meer verbrusseling, meer tweetaligheid in de faciliteitengemeenten én in de rest van Vlaams-Brabant (cfr. Franstalige rechters, Brusselse hoofdstedelijke gemeenschap,...) .

Met een splitsing wouden we de band doorknippen tussen de Franstalige politieke partijen en de Franstaligen in de Vlaamse rand. Door het coöptatiesysteem in de Senaat wordt de **band echter aangehaald** in heel Vlaams-Brabant want de Franstalige politieke partijen worden de facto aangemoedigd om in heel Vlaams-Brabant op te komen.

We vroegen de splitsing met het oog op minder problemen, minder communautaire heibel. We krijgen echter méér problemen en méér heibel. Dat bewezen zowel minister Milquet, als de MR en lokale burgemeesters.

8 partijen: “Bart De Wever was in zijn nota als verduidelijker ook bereid om dezelfde toegevingen te doen”

↔ N-VA: Franstalige rechters in een Vlaams parket? Staat niet in de nota van de Bart De Wever. Evenmin werden top jobs enkel voor Franstaligen gereserveerd. De Brusselse Vlamingen zouden met de nota De Wever wél vertegenwoordigd worden in de Kamer van Volksvertegenwoordigers omdat er wel een lijstverbinding binnen Brussel en geen kiesdrempel voorzien was, er kwamen garanties op meer tweetaligheid in onze hoofdstad en er was geen sprake van een Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap. De Nederlandstalige kamer van de Raad van State werd niet opzijgeschoven en de burgemeesters werden niet benoemd door de rechtbank,... En zo kan men nog wel een tijdje doorgaan.

8 partijen: “De nieuwe regeling wordt verankerd in de grondwet om de gewettigde belangen van de Nederlandstaligen en de Franstaligen in de vroegere provincie Brabant te vrijwaren”

↔ N-VA: Het Grondwettelijk hof heeft de discriminatie in 2003 aan de kaak gesteld en een wetswijziging bevolen. De 8 partijen kiezen er niet alleen voor om de wet te wijzigen, maar ook om de nieuwe regeling te betonneren in de Grondwet. Hierdoor wordt de regeling voortaan onttrokken aan de controle van het Grondwettelijk Hof. Het lijkt er dan ook sterk op dat het echte motief voor de betonnering erin bestaat een discriminerende regeling uit te tekenen en elke rechterlijke controle onmogelijk te maken.

Daarenboven stelt zich de vraag welke belangen van de Nederlandstaligen dan wel verankerd worden?

2. BURGEMEESTERS EN GESCHILLENBESLECHTING: UITSPRAAK NEDERLANDSTALIGE RECHTER BEVALT NIET? RECHTER WORDT VERVANGEN...

- De **Nederlandstalige kamer van de Raad van State wordt opzijgeschoven** ten voordele van een kamer met Franstalige, en dus zogenaamd 'objectieve', rechters.
- Voortaan beslist diezelfde rechtbank over **de benoeming van de burgemeesters** in de 6 randgemeenten.

- **Benoeming burgemeester en de scheiding der machten**

8 partijen: "De Vlaamse regering behoudt haar benoemingsbevoegdheid"

↔ N-VA: Wanneer de Vlaamse regering een burgemeester uit de 6 randgemeenten (Drogenbos, Kraainem, Linkebeek, Sint-Genesius-Rode, Wemmel en Wezembeek-Oppem) niet benoemt, dan behouden ze hun volle bevoegdheden niet. Uiteindelijk krijgt de tweetalige algemene vergadering van de Raad van State het laatste woord. Een unieke regeling dus waarbij niet langer de uitvoerende macht maar de rechterlijke macht het laatste woord krijgt en de feitelijke benoeming doet.

Deze regeling gaat ook in tegen de wensen van het Vlaams parlement en probeert **de burgemeester-carrousel terug aan te moedigen**. Zo stelt de federale regeling dat een kandidaat die werd afgewezen door de Raad van State toch opnieuw voorgedragen kan worden als kandidaat-burgemeester.

- **Randgemeenten: tweetalige Algemene Vergadering Raad van State vervangt de Nederlandstalige kamer**

8 partijen: "Geschillen in de 6 randgemeenten worden voortaan eenvoudiger behandeld door de algemene vergadering van de Raad van State"

↔ N-VA: **Het akkoord is niet alleen onevenwichtig maar ook onpraktisch**. Voorbeeld: de algemene vergadering van de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State is één van de hoogste rechtsinstanties in dit land. In plaats van een efficiënte justitie te organiseren, kiezen de 8 partijen ervoor deze Algemene Vergadering te overladen met dossiers die perfect op een ander niveau objectief zouden kunnen worden beantwoord. Deze algemene vergadering zal zich in de toekomst bijvoorbeeld mogen uitspreken over administratieve geschillen (zoals een geschil over een bouwvergunning) binnen de zes randgemeenten. Om nog maar te zwijgen van het feit dat in die gevallen het onderzoek moet gebeuren door twee auditeurs die tot een verschillende taalrol behoren. De regering beschikt zelfs niet over cijfers van het aantal zaken dat mogelijk in aanmerking komt. Men weet helemaal niet welke vertragingen dit voor gevolg zal hebben.

De reden? Een wantrouwen in Vlaamse rechters. In het verleden heeft de Nederlandstalige kamer al eens arresten geveld die de Franstaligen tegen de haren in streken. Daarvoor betaalt ze vandaag de prijs.

Franstaligen worden voortaan ook door Franstaligen berecht, in plaats van louter door Nederlandstalige rechters, al zijn die perfect tweetalig. De Algemene Vergadering is bovendien niet alleen een tweetalige instelling, het voorzitterschap wordt er voor dergelijke zaken ook

alternerend gemaakt. Gevolg is dat om de andere zaak een Franstalige voorzitter de beslissende stem zal hebben. Met deze regeling wordt ook uitdrukkelijk afgeweken van het huidige systeem waarbij het voorzitterschap van de algemene vergadering op een meer duurzame wijze wordt geregeld.

8 partijen: "In zijn nota als verduidelijker voegde Bart De Wever ook een Franstalige rechter toe aan de Vlaamse kamer van de Raad van State, dus moet N-VA nu niet protesteren tegen die tweetalige algemene vergadering"

↔ N-VA: De nota De Wever behield de beroepsmogelijkheid bij een Nederlandstalige kamer van de Raad van State. Er was enkel een symbolische geste naar de Franstaligen door een Franstalige staatsraad toe te voegen aan die Nederlandstalige kamer, als een soort vertrouwenwekkende maatregel. Maar de Vlaamse staatsraden bleven daar wel in de meerderheid. De acht geven de beroepsmogelijkheid bij een tweetalig samengestelde kamer van de Raad van State, met afwisselend een Vlaamse en Franstalige voorzitter.

8 partijen: "In zijn nota als verduidelijker zwakte Bart De Wever de Omzendbrief Peeters af, de 8 partijen behouden die"

↔ N-VA: Dat niet aan de Omzendbrief Peeters wordt geraakt, lijkt alleen maar zo. De Omzendbrief Peeters komt wel degelijk in de vuurlinie te liggen. Die omzendbrief ligt immers aan de grondslag van zowat alle recente juridische taalgeschillen in de faciliteitengemeenten. En voor die geschillen is voortaan de algemene vergadering van de Raad van State bevoegd. En niet langer de Nederlandstalige kamer die deze omzendbrief in het verleden perfect wettig bevond. **Een rechterlijke uitspraak die niet bevalt? Dan veranderen we de rechter toch gewoon...** Van de tweetalige algemene vergadering hopen ze een andere uitspraak te verkrijgen. N-VA betreurt dat haar amendement om deze omzendbrief verder te verankeren door CD&V, OpenVLD, sp.a en Groen werd weggestemd.

In zijn nota stelde Bart De Wever trouwens voor de Omzendbrief Peeters te verankeren. Nu erkennen de Franstaligen die Omzendbrief niet en dat is precies de bron van alle taalconflicten in die faciliteitengemeenten. Met de deal van Bart De Wever zou het probleem bij de bron worden aangepakt. De acht partijen leveren de omzendbrief uit aan degenen die uit zijn op de vernietiging ervan en dreigen de conflicten alleen nog maar te vergroten.

3. FINANCIERING BRUSSEL: BLANCO CHEQUE ZONDER GARANTIE OP HERVORMINGEN

- In ruil voor een **zeer grote herfinanciering** van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest krijgt Brussel **géén eenvoudiger, beter en efficiënter bestuur**.
- De positie van de Brusselse Vlamingen gaat er op achteruit. De **Franstaligen verstevigen hun greep op Brussel**, de Vlamingen worden aan de kant geparkeerd en gemarginaliseerd als het over de toekomst van hun hoofdstad gaat.

Brussel krijgt een blanco cheque die in 2030 kan oplopen tot zowat 1 miljard euro. De grondige hertekening van de bestuurlijke warboel in Brussel blijft opnieuw uit.

8 partijen: "De bedragen die N-VA hanteert zijn niet correct"

↔ N-VA: De extra financiering van het Brussel Hoofdstedelijk Gewest zal in 2030 wel degelijk kunnen oplopen tot zowat € 1 miljard.

De financiering bestaat in 2015 uit:

- € 462,5 miljoen: dit is de specifieke herfinanciering die aan Brussel wordt toegekend (basisbedrag € 461 miljoen in 2015, verhoogd met € 1,5 miljoen gelet op de indexering vanaf 2014 voor de taalpremies, de welvaartsvaste aanpassing voor de financiering van de gemeenschapscommissies, etc.
- € 27,9 miljoen: dit is de extra financiering vervat in de bijzondere financieringswet die geldig is voor elk gewest en gemeenschap.
- € 125 miljoen: deze Beliris-middelen zullen voortaan automatisch worden toegekend. Hierover zal dus niet langer jaarlijks zal moeten worden beslist.

Samengeteld is er in 2015 dus een extra financiering van € 615,4 miljoen in 2015. Deze loopt op tot zowat € 1.084 miljoen in 2030. De combinatie van de drie vermelde factoren leidt tot een welvaartsvaste financiering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Dan is er nog de discussie over de maximumgrens van 0,1% die zou worden ingebouwd. Het betreft volgende passage in het regeerakkoord *"Na 2015 zal de correcte financiering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (uitgezonderd de lokale overheden en de gemeenschapscommissies) zo worden georganiseerd dat het de 0,1% van het BBP niet zal overschrijden (Om de verplichting na te leven, worden de middelen i.v.m. de pendelaars en de internationale ambtenaren na 2016 nominaal constant gehouden, en wordt de dotatie mobiliteit enkel aan de inflatie en voor maar 50% aan de groei gekoppeld)"*.

Wanneer deze passage wordt toegepast op de berekening met de 3 hierboven vermelde factoren (€ 462,5 + 27,9 - bedrag dat naar de gemeenten en de gemeenschapscommissies gaat = € 379 miljoen) dan moet inderdaad worden vastgesteld dat de maximumgrens van 0,1% van het BBP licht wordt overschreden in 2030. Op dat moment zou de extra financiering namelijk 0,1064% van het BBP bedragen. Wanneer de financiering strikt wordt teruggebracht tot de 0,1%-norm, dat zal Brussel in 2030 € 1.036 miljoen extra middelen toegestopt krijgen.

De N-VA cijfers zijn dus correct, Brussel krijgt een blanco cheque van zowat € 1 miljard in 2030.

8 partijen: "Er is geen sprake van een blanco cheque, de middelen zijn "geaffecteerd" en kunnen dus slechts voor een aantal doelen worden ingezet"

↔ N-VA: In een interview verwees Charles Picqué naar de extra financiering die Brussel in 2012 zal ontvangen. Doodleuk gaf Picqué aan dat die **centen zullen worden gebruikt om de Brusselse**

begrotingsputten te dichten. Die extra financiering komt dus in het algemene Brusselse begrotingspotje te zitten en alleen Brussel kan beslissen hoe die middelen gebruikt worden. Geaffecteerd die middelen? En zelfs al zouden de nieuwe middelen inderdaad worden ingezet voor de overeengekomen doelen, dan nog biedt het antwoord van de 8 partijen slechts de halve waarheid. Want zij beslisten slechts de helft van de middelen te affecteren. En wat meer is: in het akkoord wordt ook niet gegarandeerd dat de huidige financiering voor veiligheid, mobiliteit, taalpremies... volledig behouden blijft. Het is evident dat de investeringen pas kunnen stijgen wanneer de bestaande inspanningen niet worden afgebouwd of geschrapt.

N-VA diende een amendement in om een échte controle op het gebruik van deze middelen in te voeren. Dit voorstel werd echter door CD&V, OpenVLD, sp.a en Groen werd weggestemd. En ook het N-VA voorstel om de Vlaamse en Franstalige gemeenschap mee te laten beslissen over de Beliris-investeringen werd door dezelfde partijen afgeblokt.

Tenslotte kan worden gewezen op het feit dat geen objectieve studie werd gevoerd naar de werkelijke lasten die Brussel als hoofdstad extra moet dragen. Het bedrag werd dus grotendeels met de natte vinger vastgesteld.

8 partijen: "Interne stadshervormingen worden momenteel verder uitgetekend door een Brusselse werkgroep"

↔ N-VA: Tegenover de gigantische cheque voor Brussel staat **nauwelijks enige structurele vereenvoudiging van de Brusselse instellingen**. Er komt geen fusie van gemeenten, geen fusie van politiezones, geen eengemaakt OCMW-beleid, geen nieuwe visie op Beliris, zodat de Vlaamse gemeenschap niet kan wegen op de besteding van de extra middelen voor haar eigen hoofdstad. Ook het feit dat het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest onrechtmatig gemeenschapsbevoegdheden uitoefent, wordt niet gestopt. Er komen ook geen maatregelen om de taalregeling in Brussel af te dwingen. Zo zullen Vlamingen nog steeds botsen op een Franstalige taalbarrière in ziekenhuizen. Enz. Bovendien zal de federale overheid geld geven aan Brussel voor de taalpremies. Nergens is echter bepaald dat deze centen bovenop de bestaande investeringen door het Gewest en de gemeenten komen. Het ziet ernaar uit dat ze deze gewoon zullen vervangen, zodat er van een "extra" investering geen sprake is. Er zijn nergens harde garanties, we moeten geloven in de goede wil van dezelfde partijen die de taalwetgeving in Brussel al jaren aan hun laars lappen.

En wat meer is, **de Vlaamse Gemeenschap moet volgens dit akkoord zwijgen als over Brussel wordt gesproken**. De taalwetgeving in Brussel zal worden herzien in een werkgroep. In deze werkgroep zullen echter alleen Brusselse vertegenwoordigers zetelen en bijvoorbeeld geen rechtstreekse vertegenwoordigers van het Vlaams parlement. Een gelijkaardige, puur Brusselse werkgroep komt er om eventuele aanvullende hervormingen voor Brussel uit te werken. En ook het beheer van de begrotingsfondsen die zullen toezien op een deel van het extra geld, zullen opereren buiten het parlement om. De democratische controle op het beheer van de niet onaardige extra middelen is daarbij niet gegarandeerd.

We moeten er bovendien vrede mee nemen dat dit slecht bestuurde Brussel (via het Brusselse Hoofdstedelijk gewest of via de Gemeenschappelijke gemeenschapscommissie) nog extra bevoegdheden zal uitoefenen op de domeinen van de beroepsopleiding, toerisme, sportinfrastructuur; tegemoetkoming hulp aan bejaarden, kinderbijslag, geboortepremies en adoptiepremies, jeugdsanctierecht en de zogenaamde "biculturele aangelegenheden van gewestelijk belang".

N-VA stelde dan ook voor om deze eerste schijf van extra middelen te koppelen aan reële stappen naar een vereenvoudigd en beter bestuurd Brussel (Fusie van de 19 gemeenten en van de politiezones; invoeren van één gewestelijk beleid rond mobiliteit, veiligheid, stedenbouw en ruimtelijke ordening; respect voor de Nederlandstaligen bij de stemming met bijzondere meerderheid,...). De voorgestelde amendementen werden in het verleden reeds verdedigd door de verschillende Vlaamse partijen, een ganse reeks voorstellen staat zelfs in het regeerakkoord. Maar toch beslisten CD&V, OpenVLD, sp.a en Groen deze vereenvoudigingsvoorstellen weg te stemmen.

8 partijen: "In zijn nota als verduidelijker wilde Bart De Wever ook veel geld geven aan Brussel"

↔ N-VA: Brussel kreeg die centen in ruil voor een beter bestuur in Brussel en een enorme fiscale autonomie voor Vlaanderen. Met die laatste zou Vlaanderen een pak geld terug verdienen, dus per saldo zou ons dat niets gekost hebben. De acht partijen stellen een nieuwe financieringswet in het vooruitzicht die nauwelijks fiscale autonomie bevat. Bovendien lag het bedrag voor Brussel in de nota De Wever een stuk lager.

4. BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE GEMEENSCHAP: MEER INSPRAAK FRANSTALIGEN IN VLAANDEREN, MINDER INSPRAAK VLAMINGEN IN BRUSSEL

- In Vlaanderen wordt deze Brusselse hoofdstedelijke gemeenschap verkocht als “overlegorgaan”, in Franstalig België als **middel om Brussel uit te breiden**.
- De bestaande instrumenten bieden talloze mogelijkheden tot samenwerking. Men kiest er toch voor steeds nieuwe instellingen te creëren in plaats van de bestaande middelen te gebruiken.
- De nieuwe hoofdstedelijke gemeenschap wordt **gebetonneerd** in een bijzondere wet en zal dus nooit meer kunnen worden afgeschaft.

De Brusselse hoofdstedelijke gemeenschap geeft het Waalse en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest de kans op inspraak in Vlaanderen. Het biedt **een omwegje om Brussel slinks uit te breiden**. Het valt immers op dat alle gemeenten van Vlaams en Waals Brabant, tot zelfs in Diest en Tienen, er verplicht deel van moeten uitmaken, zonder keuzevrijheid. Ze zullen er samen zetelen met vertegenwoordigers van de gewestregeringen en de federale overheid. De provincies kunnen kiezen of ze al dan niet aansluiten.

8 partijen: “De hoofdstedelijke gemeenschap is slechts een overlegorgaan; de Vlaamse overheid doet vervolgens gewoon haar zin”

↔ N-VA: Iedereen is voor een betere samenwerking tussen de verschillende gewesten. Ook N-VA. Maar er bestaan vandaag reeds talrijke mogelijkheden om organisatorisch samen te werken. De 8 partijen kiezen echter voor de oprichting van toch weer een nieuwe instelling. Opvallend is ook dat de 8 partijen de hoofdstedelijke gemeenschap vergrendelen in een bijzondere wet zodat deze een eigen leven zal gaan leiden. Een herziening of afschaffing ervan wordt zo quasi onmogelijk.

De 8 partijen hebben laten uitschijnen dat deze hoofdstedelijke gemeenschap pas in werking zal treden wanneer een samenwerkingsakkoord tussen de gewesten is gesloten. Hierdoor zou Vlaanderen een vetorecht hebben bij de opmaak van dergelijk samenwerkingsakkoord. Dit blijkt niet volledig correct te zijn. Ook zonder samenwerkingsakkoord verliest Vlaanderen onmiddellijk het recht om alleen te beslissen over werken aan de autosnelweg rond Brussel wat vandaag een exclusief Vlaamse bevoegdheid is.

8 partijen: “De Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap is geen opstapje naar de uitbreiding van Brussel”

↔ N-VA: De boodschap aan Franstalige kant is duidelijk: “Communauté métropolitaine qui permet d'élargir Bruxelles sur base du Grand Brabant” (MR); “ce qui organise le désenclavement de Bruxelles de manière évidente” (J. Milquet); « Cette mesure est ancrée dans la Constitution et verrouillée par une loi spéciale. C'est une chance pour notre pays et, me semble-t-il, un soulagement par rapport aux menaces d'enclavement, d'appauvrissement ou de co-gestion. » (D. Bacquelaine, MR)

De hoofdstedelijke gemeenschap is zodoende bij uitstek een voorbeeld van een **maatregel die problemen creëert in plaats van er op te lossen**.

5. GERECHTELIJK ARRONDISSEMENT B-H-V: LOODZWARE PRIJS VOOR FALENDE HERVORMING

- Er komt **geen splitsing van het gerechtelijk arrondissement** B-H-V, integendeel wordt verder gewerkt op een FDF-voorstel en wordt de niet-splitsing gebetonneerd in de Grondwet.
  - Vlamingen worden voortaan officieel tweederangsburgers in hun eigen hoofdstad, de apartheid wordt ingevoerd aan de Zenne: **verschillende topjobs worden enkel voor Franstaligen gereserveerd**
  - Er komt méér gerechtelijke achterstand aan Nederlandstalige kant: er komen minder Vlaamse rechters, Franstalige rechters komen er wel genoeg. **Vlamingen zullen jaren moeten wachten op een uitspraak** van de rechter
  - Er komen **Franstalige magistraten in Halle-Vilvoorde**
  - In de wet wordt ingeschreven dat **Vlaamse rechters niet objectief** kunnen zijn
- **Het gerechtelijk arrondissement B-H-V wordt niet gesplitst**

Met dit akkoord wordt het gerechtelijk arrondissement niet gesplitst, maar zullen Franstalige rechters nog steeds uitspraken kunnen doen in gans Halle-Vilvoorde en krijgen we zelfs Franstalige parketmagistraten in Vlaanderen. En dat terwijl CD&V eerder stoer verklaarde *“Franstalige rechters in Vlaamse rechtbanken, dat kan niet. In China heb je ook geen Nederlandstalige rechters”*.¹ **Erger nog is dat de 8 partijen blijkbaar van oordeel zijn dat Vlaamse rechters die perfect Frans spreken, niet objectief kunnen zijn.** Franstaligen moeten ook in Vlaanderen berecht worden door Franstalige rechters, door eigen volk. Nochtans was staatssecretaris voor institutionele hervormingen, S. Verherstraeten, vorig jaar nog van mening dat: *“De Franstaligen hebben nu al bepaalde rechten en die lijken te volstaan”*.²

8 partijen: “Het parket B-H-V wordt gesplitst, zodat in Halle-Vilvoorde een eigen strafrechtelijk beleid kan worden gevoerd en ze niet langer afhangen van grootstad Brussel”

↔ N-VA: Er komt inderdaad een splitsing van het parket en dat is een goede zaak. Alleen... ziet het er nu naar uit dat er te weinig Nederlandstalige rechters zullen zijn om de criminelen vervolgens ook effectief te veroordelen. Bovendien komen er ook **een ganse reeks Franstalige schoonmoeders**. Het Nederlandstalige parket van Halle-Vilvoorde wordt voor een stuk ondergeschikt gemaakt aan het parket van Brussel. Zo kan de Nederlandstalige procureur van Halle-Vilvoorde de Franstalige magistraten in Halle-Vilvoorde bijvoorbeeld niet op het matje roepen, dat doet de Franstalige Procureur van Brussel. De Franstalige rechtbank krijgt bovendien ook een feitelijk vetorecht.

8 partijen: “Er komt een duidelijke verdeling tussen Nederlandstalige en Franstalige rechtbanken”

↔ N-VA: De rechtbanken worden niet gesplitst; maar enkel “ontdubbeld”. Het verschil is cruciaal, want dit wil zeggen dat **Franstalige rechters vanuit Brussel nog steeds uitspraken kunnen doen in gans Halle-Vilvoorde. De 8 partijen volgen daarmee een voorstel van het FDF.** En er is meer. De voorzitter van de Franstalige rechtbank in Brussel kan zelfs zijn veto stellen tegen beslissingen van de Nederlandstalige voorzitter. En dat zelfs wanneer het gaat over puur

¹ Carl Decaluwe, De Standaard online 3 oktober 2011.

² Servais Verherstraeten, De Standaard online 3 oktober 2011.

Nederlandstalige dossiers. Omgekeerd is er geen gelijkaardig vetorecht voor de Vlamingen. De Franstaligen zetten de toon en de Vlamingen moeten gedwee volgen. Eerdere uitspraken van bijvoorbeeld Michel Doomt, lieten nochtans een ander geluid horen: *“De Franstaligen zullen moeten accepteren dat er net als voor het kiesarrondissement BHV een propere splitsing komt”*.³

- **Apartheid aan de Zenne: top jobs worden voortaan voorbehouden voor Franstaligen**

8 partijen: “Het is normaal dat de Brusselse Procureur des Konings en Arbeidsauditeur voortaan altijd Franstaligen zullen zijn”

↔ N-VA: **Vlamingen worden voortaan officieel tweederangsburgers in hun eigen hoofdstad.** Zo zal iemand met een Nederlandstalig diploma nooit meer kunnen worden benoemd tot Procureur des Konings of Arbeidsauditeur in Brussel. Dit is een enorm precedent.

De ongelijke behandeling is ook duidelijk: als de Franstaligen in de meerderheid zijn, zoals in Brussel, dan mogen top jobs gereserveerd worden voor één taalgroep. Als de Franstaligen in de minderheid zijn, zoals in de federale overheid, dan mag dat niet. Dan krijgen ze de helft van de benoemingen. Een N-VA amendement om deze flagrante discriminatie te schrappen, werd weggestemd door CD&V, OpenVLD, sp.a en Groen.

- **Vlamingen zullen nog langer moeten wachten op een uitspraak van de rechter**

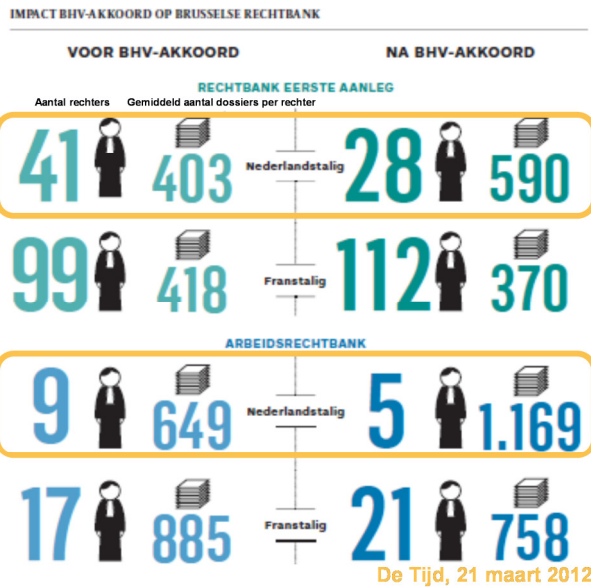
De Vlamingen betalen een bijzonder dure prijs voor de hervorming van het gerechtelijke arrondissement B-H-V. We krijgen **géén splitsing van het arrondissement** (enkel het parket wordt gesplitst), wél meer gerechtelijke achterstand, meer privileges voor de Franstaligen in Vlaams-Brabant en een totale achteruitgang voor de Vlamingen in Brussel.

N-VA staat ook niet alleen met haar kritiek. De Hoge Raad voor Justitie, tientallen onafhankelijke experts, de Nederlandstalige magistraten en advocaten in Brussel... Allen hebben ze fundamentele kritiek op de hervorming die de regeringspartijen, samen met Groen-Ecolo, voorstellen.

8 partijen: “Er zullen genoeg magistraten zijn om de rechtszaken af te handelen”

↔ N-VA: Vandaag zijn 1 op de 3 Brusselse rechters nog Nederlandstalig. In de toekomst zullen dat er, met uitzondering voor de handelsrechtbank, nog maar 1 op 5 zijn. De Franstalige rechtbanken krijgen dus 80 % van de rechters. Resultaat? De werklast voor de Nederlandstalige rechters gaat drastisch omhoog. Vlamingen zullen jaren mogen wachten op een uitspraak door de rechter.

³ Michel Doomt, De Standaard online, 3 oktober 2011

Een extrapolatie van de cijfers van de Hoge Raad voor Justitie leert dat de jaarlijkse gerechtelijke achterstand van de Nederlandstalige Arbeidsrechtbank zal verdubbelen, voor de Nederlandstalige Rechtbank Koophandel is er zelfs een verdrievoudiging van de jaarlijkse achterstand. De Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg zal haar achterstand niet langer kunnen wegwerken, integendeel zal die verder verzwaren.

Volgende voorbeelden spreken voor zich. Volgens de magistraten zal de hervorming die CD&V, OpenVLD, sp.a en Groen doorvoeren ervoor zorgen dat er in Brussel nog maar één strafrechter overblijft om alle Nederlandstalige strafzaken te behandelen, van drugs, geweld, terrorisme tot financiële fraude. En ook de strijd tegen jeugdcriminelen wordt zowat onmogelijk gemaakt.

8 partijen: "Er is niets mis met de cijfers die wij gebruiken"

↔ N-VA: Ondertussen erkent zowat iedereen dat de Vlaamse partijen deze hervorming slecht hebben onderhandeld. Dit wordt zelfs door verschillende politici van de regeringspartijen erkend:

- 'We weten ook wel dat de kabinetschef van voormalig minister van Justitie Stefaan De Clerck (CD&V) tijdens de onderhandelingen foute cijfers heeft gebruikt' (Een Vlaamse onderhandelaar, De Tijd, 22 maart 2012)
- "Met de cijfers die nu bekendragen, zou het akkoord er anders hebben uitgezien'. (...) De verdeling 20/80 is een uitgangspunt van een politieke deal." (Stefaan De Clerck, toen Minister van Justitie (CD&V), De Tijd, 20 oktober 2011)
- "Dit is heel erg. Als de administratie al niet met juiste cijfers komt, dan denk ik dat we beter de administratie hervormen in plaats van het gerechtelijk arrondissement." (Renaat Landuyt, Sp.a-justitiespecialist (Sp.a), De Tijd, 20 oktober 2011)

De foute cijfers werden ook herhaaldelijk aangeklaagd door de magistraten

- Hoge Raad voor Justitie (ambtshalve advies mei 2012): "De actuele personeelsbezetting is sterk afwijkend van de verhoudingen die werden vastgelegd in het regeerakkoord"
- Analyse-nota van Magistraten (ondertekend door: alle Nederlandstalige rechters van de rechtbank van eerste aanleg en van de arbeidsrechtbank te Brussel; de conferentie van Nederlandstalige Voorzitters van de rechtbanken van eerste aanleg; de conferentie van Nederlandstalige Voorzitters van de arbeidsrechtbanken; het nationaal verbond van magistraten): "Thans staat vast, aan de hand van de cijfers van 2011 van beide rechtbanken,

dat een verhouding 20/80 absoluut niet correct is. Er zijn voldoende cijfers voorhanden die aantonen dat de werklust van de Nederlandstalige rechters véél hoger is dan het aandeel van 20% in de totale werklust van de rechtbank van eerste aanleg en van de arbeidsrechtbank. Men had onmiddellijk kunnen vertrekken van de reële situatie, om later met een werklustmeting de evolutie na te gaan en eventueel te corrigeren."

Nog straffer werd het toen staatssecretaris Verherstraeten in het parlement beweerde dat de onderhandelaars wél over vollediger en juiste cijfers konden beschikken. En dat die cijfers aantoonde dat zowat 26% van de rechtszaken Nederlandstalig zijn. Als dit waar is, dan is dit nog erger. Want dan hebben CD&V, OpenVLD, sp.a en Groen tijdens de onderhandelingen de norm doelbewust op 20% gelegd, terwijl ze wisten dat dit in elk geval te laag zou zijn.

8 partijen: "Er komt een werklustmeting die de juiste aantallen precies zal vaststellen"

↔ N-VA: De werklustmeting zou er volgens de 8 partijen komen tegen juni 2014, **ondertussen zijn de Vlamingen slachtoffer van de nadelige verdeelsleutel**. De voorzitter van de Brusselse arbeidsrechtbank waarschuwde al dat dit akkoord *"onherstelbare schade zal veroorzaken. (...) Het zal een gigantische achterstand veroorzaken, die we niet meer kunnen wegwerken"*.

Bovendien is het nog de vraag of de werklustmeting effectief afgerond zal worden, want zo'n oefening wordt ons al 15 jaar beloofd. De Hoge Raad voor Justitie schrijft in haar analyse zelfs letterlijk dat dergelijke werklustmeting niet voor 2017 kan worden gefinaliseerd, en dit dan nog in de beste omstandigheden. In het verleden werd een zelfde oefening geboycot door verschillende Franstalige magistraten. En ook vandaag hebben zij geen enkele prikkel om mee te werken, want het resultaat zal ongetwijfeld zijn dat er minder Franstalige en meer Nederlandstalige rechters zouden moeten komen. Geen paniek echter langs Franstalige kant: hun gunstige verdeling hebben ze ondertussen gebetonneerd.

Voor N-VA is het duidelijk. Het gerechtelijk arrondissement kan maar worden hervormd wanneer eerst een kwalitatieve werklustmeting werd doorgevoerd én gefinaliseerd. Een N-VA amendement in die zin werd echter weggestemd door CD&V, OpenVLD, sp.a en Groen.

Trouwens, nu staat al vast dat deze werklustmeting niet objectief zal zijn. Er zal immers niet enkel bestudeerd worden hoeveel dossiers een magistraat kan afwerken. Tegelijk zal men ook economische, demografische en sociale gegevens in rekening brengen. De 8 partijen hebben de werklustmeting met andere woorden zo gedefinieerd *"dat het geen werklustmeting meer is. Totale willekeur dus"* (Fernand Keuleneer, Knack 7 juni 2012).

8 partijen: "Er komen niet 20, maar 27% Nederlandstalige rechters in Brussel"

↔ N-VA: Het wetsvoorstel zegt duidelijk dat, behalve voor de handelsrechtbank, de verdeling op 20% Nederlandstalige en 80% Franstalige rechters ligt. De mogelijkheid om 27% Nederlandstalige rechters te behouden kan volgens het wetsvoorstel slechts gelden voor een zeer tijdelijke periode van 1 jaar. Bovendien is zelfs die 27% lager dan de huidige wettelijke norm (een derde) en is het zeker te laag om de Nederlandstalige zaken correct af te handelen. De hierboven vermelde magistraten formuleerden dit nog scherper: *"De voorgestelde overgangsregeling is een lege doos"*.

8 partijen: "We zullen de hervorming monitoren en ingrijpen wanneer er achterstand zou komen"

↔ N-VA: De cijfers van de magistraten en de Hoge Raad voor Justitie zijn glashelder. De gerechtelijke achterstand staat in de sterren geschreven. Belangrijk is het te benadrukken dat dit ook **niet enkel gevolgen zal hebben voor de Nederlandstaligen die in Brussel wonen**. Wil u

bijvoorbeeld een burgerlijke rechtszaak indienen tegen de Belgische Staat, de Vlaamse overheid; de Rijksdienst voor Pensioenen, het RIZIV, ... dan zal uw zaak in Brussel behandeld worden. Ook wanneer u wil procederen tegen privé-ondernemingen met klanten over heel Vlaanderen zal u hiervan het slachtoffer worden (banken, verzekeringsmaatschappijen, telefoonoperatoren, gas- en elektriciteitsleveranciers,...). Werkt u in Brussel of in de Vlaamse rand en heeft u een geschil m.b.t. uw arbeidsovereenkomst? Van hetzelfde laken een broek.

6. BETONNERING IN GRONDWET EN IN BIJZONDERE WETTEN: COMPENSATIES ACHTER SLOT EN GRENDEL

- De Vlaamse toegevingen worden **gebetonneerd in bijzondere wetten en in de grondwet**. Blijkbaar zijn de Franstaligen erg tevreden over die toegevingen, als ze die zo sterk willen vergrendelen.
- De saga rond art. 195 bewees dat **respect voor de Grondwet niet de eerste prioriteit** is voor de 8 partijen.

De 8 partijen: “De nieuwe regeling wordt verankerd in de grondwet om de communautaire evenwichten tussen Nederlandstaligen en Franstaligen te garanderen”

↔ N-VA: Vandaag hebben we reeds een grendelgrondwet en een veelheid aan blokkeringsmechanismen die een democratisch beleid in België onmogelijk maken. Dit akkoord voorziet daarbovenop in extra blokkeringen in de grondwet en via bijzondere meerderheidswetten. De democratische besluitvorming wordt zo onmogelijk gemaakt. **Het feit dat de Franstalige onderhandelaars de akkoorden willen betonnen, kan enkel doen vermoeden hoe positief zij dit compromis wel vinden.**

Men vergeet bovendien dat de communautaire impasse een oorzaak vindt in de veel te stroeve regels. Er is al teveel gebetonneerd, De besluitvorming zal na dit akkoord enkel nog moeilijker verlopen, onderhandelingen zullen nog langer aanslepen. Men heeft de vroegere suggestie van Philippe Moureaux blijkbaar ter harte genomen: de loopgraven zijn gegraven.⁴

Zo wordt de regeling van de kieskring B-H-V vergrendeld, evenals de nieuwe regeling voor het gerechtelijk arrondissement B-H-V en het feit dat administratieve geschillen in de zes faciliteitengemeenten worden ondergebracht bij de tweetalige, algemene vergadering van de Raad van State. Verder is er ook de betonning van de benoeming van de burgemeesters in de faciliteitengemeenten en van de Brusselse hoofdstedelijke gemeenschap.

Een andere verklaring voor deze vergrendeling en betonning is een stuk cynischer: **een aantal van de nieuwe regelingen is ongrondwettelijk en overduidelijk in strijd met het gelijkheidsbeginsel**. Het Grondwettelijk Hof verwees, in 2003, de discriminerende regeling voor de kieskring BHV naar de prullenmand. De onderhandelaars hebben dit risico voor deze akkoorden willen uitsluiten door de discriminaties rechtstreeks in te schrijven in de grondwet. Op deze wijze wil men ze buiten het juridische bereik van het Grondwettelijk Hof houden.

De 8 partijen: “Door de herzieningsprocedure van art. 195 Grondwet niet permanent maar tijdelijk aan te passen, kan één en ander in de Grondwet worden verankerd”

↔ N-VA: De procedure om de grondwet te herzien is inderdaad te omslachtig. Wij pleiten voor een permanente aanpassing van de herzieningsprocedure. Vandaag en voor de toekomst. De 8 partijen kiezen een andere weg: zij opteren ervoor om artikel 195 niet permanent te wijzigen, maar om er enkel een tijdelijke overgangsbepaling aan toe te voegen. Deze techniek gaf reeds aanleiding tot de nodige discussie onder grondwetsspecialisten, notoire academici, experts en opiniemakers:

⁴ Philippe Moureaux, Brusselnieuws.be, 7 april 2011.

- Carl Devos (2012): *“Eén keer de grondwet via de grondwet forceren, om daarna terug de oude regel in te voeren: het lijkt slapstick met een vodge papier. Wat denken die leiders wel? Dat ze de principes van de grondwet eventjes, voor zichzelf, opzij kunnen schuiven om hun partijpolitieke deal in alle nuance uit te voeren, omdat daar nu eenmaal de nodige meerderheid voor is? (...) Ofwel verandert art. 195 blijvend, ook voor de toekomst, en daar valt iets voor te zeggen, ofwel niet en respecteert Di Rupo I de spelregels. Al de rest is: incivieke arrogantie onder het mom van democratisch gedekt pragmatisme.”* (Deredactie.be, 18 februari 2012)
- Prof. H. Vuye (2012): *“Artikel 195 wordt tijdelijk uitgetkleed. (...) Dit brengt ons bij een wel heel fundamentele vraag: is een staat waar politici ongestraft de grondwet aan hun laars kunnen lappen eigenlijk wel nog een rechtsstaat? (...) Inderdaad, grondwetsfraude door politici wordt in België niet gesanctioneerd.”* (De Morgen – 14 februari 2012)
- Prof. F. Reyntjens (2012): *“In een vroeger leven was ik specialist in het grondwettelijk recht, maar ik ben sedert enkele decennia meer bezig met Afrika, en ik herken dit soort dingen dus wel. (...) Dat de regering zelfs maar overweegt even met de grondwet te zappen, is de schande voorbij.”* (De Standaard - 10 januari 2012)
- CD&V-persbericht (2003): *“Een inherzieningstelling van artikel 195 is een blanco volmacht om de Grondwet naar believen te wijzigen. Deze wijziging (...) druist in tegen elke redelijke democratische besluitvorming en een soliede verankering van de basisregels van het Belgisch grondwettelijk stelsel. Er zijn bovendien juridische bezwaren (...) Tenslotte organiseert artikel 195 G.W. de participatie van de burger bij de grondwetsherziening (...) De voorgestelde wijziging zet de kiezer buiten spel.”* (CD&V-opties voor een grondwetsherziening, Persbericht - 12 maart 2003)
- H. Vandenberghe: *“Indien de herziening van artikel 195 impliceert dat ook andere artikelen kunnen worden herzien, wordt ingestemd met een constitutionele striptease. De voorstanders getuigen van een autoritaire afwijking”* (Senaat - 2 april 2003)

De 8 partijen: “De N-VA zegt enerzijds de Grondwet te willen beschermen en anderzijds er in de toekomst geen rekening mee te zullen houden bij de stap naar een confederaal België”

↔ N-VA: Onze houding is duidelijk: wie vandaag wind zaait, moet niet verbaasd zijn wanneer hij morgen storm zal oogsten. Wanneer de regeringspartijen vandaag geen enkel respect opbrengen voor de Grondwet, moeten ze ook niet verbaasd zijn wanneer N-VA dat in de toekomst ook niet zal doen. De regels gelden voor iedereen, of voor niemand.

Om de 8 partijen te wijzen op het precedent dat zij veroorzaken en om een opbouwende dialoog mogelijk te maken heeft N-VA verschillende constructieve voorstellen gedaan in Kamer en Senaat:

- Een voorstel tot hoorzitting met grondwetsspecialisten werd afgewezen.
- Er werd een voorstel neergelegd om de herzieningsprocedure permanent te wijzigen. Nu en voor de toekomst. Afgewezen.
- Er werd voorgesteld om de Raad van State de bevoegdheid te geven om een advies te geven over de herzieningsprocedure. Afgewezen.

De Raad van Europa boog zich over deze Grondwetsherziening. Haar oordeel: misschien legaal volgens de letter van de wet; maar allesbehalve netjes. De Raad van Europa wees op een ernstig gebrek aan transparantie en klaagde ook aan dat alles snel-snel en zonder grondig debat door het parlement werd gejaagd. Tenslotte waarschuwt de Raad van Europa voor de eigenaardige techniek die is gebruikt: in plaats van een ongrondwettelijke wet aan te passen, hebben de 8 partijen ervoor geopteerd om niet de wet, maar de grondwet te wijzigen.

7. POLITIEKE VERNIEUWING GEREALISEERD VIA POLITIEKE SPELLETJES

- Politieke vernieuwing is een **muizenstap in de goede richting**:
  - Er komt geen regeling voor wie kandidaat is bij de opvolgers;
  - Het verbod op dubbele kandidaatstelling geldt enkel als de verkiezingen op exact dezelfde dag plaatshebben.
- **Senaat wordt niet afgeschaft.**

- **De Politieke vernieuwing is een muizenstap**

8 partijen: "Dit wetsvoorstel heeft tot doel de democratie en de politieke geloofwaardigheid te versterken"

↔ N-VA: Dit wetsvoorstel is een stap in de goede richting, maar **niet meer dan een muizenstap**. De nieuwe regels zijn immers niet van toepassing op de opvolgers. Op die manier zijn in de toekomst nog steeds schijnkandidaturen mogelijk. Wie als opvolger in aanmerking komt om een mandaat op te nemen, wordt hiertoe immers niet verplicht. Men verliest ook het vorig mandaat niet. Wie met andere woorden als opvolger opkomt, wordt niet verplicht zijn engagement ten aanzien van de kiezer na te komen.

Bovendien is het verbod op een dubbele kandidatuur – kandidaat zijn voor meer dan een parlement – enkel van toepassing wanneer de verkiezingen op exact dezelfde dag plaatshebben. Meerderheidspartijen, zoals de CD&V, hebben al laten weten dat er in de toekomst verkiezingen kunnen komen die (net) niet op dezelfde dag vallen, maar met bijvoorbeeld een week tussen. In dat geval geldt dit verbod dus uitdrukkelijk niet.

- **Senaat wordt niet afgeschaft**

8 partijen: "De senaat wordt "in zijn huidige vorm" afgeschaft. We schrappen 40 senatoren"

↔ N-VA: **De senaat wordt niet afgeschaft**. Er blijven nog steeds 50 gemeenschapssenatoren en 10 gecoöpteerde senatoren actief. De 8 partijen roepen om het luidst dat de nieuwe senaat slechts zeer beperkte bevoegdheden zal hebben. Waarom moet deze instelling dan nog worden behouden? Het is bijvoorbeeld perfect mogelijk de deelstaten rechtstreeks te betrekken bij institutionele hervormingen of een herziening van de grondwet, dat gebeurt best niet via het omwegje van een overbodige instelling als de senaat. En ook het feit dat 10 gecoöpteerde senatoren worden behouden lijkt er eerder te zijn op gericht om politieke cadeautjes uit te delen.

- **Politieke vernieuwing en politieke spelletjes**

8 partijen: "Met deze politieke vernieuwing herstellen we de geloofwaardigheid van de politiek"

↔ N-VA: De voorstellen tot politieke vernieuwing zijn een goede zaak. N-VA zou hier zelfs nog een stuk verder in willen gaan. Naast de wetsvoorstellen die reeds in behandeling waren in het parlement, deed N-VA nog een ganse reeks andere voorstellen: om het parlementaire reces in te korten, om het aantal kabinetsmedewerkers terug te schroeven; om kabinetsmedewerkers te verplichten hun mandaten aan te geven; om de uittredingsvergoeding te beperken; om de stemplicht af te schaffen;...

N-VA heeft ook amendementen ingediend om nog verregaandere voorstellen door te duwen. Ze werden echter allemaal weggestemd door CD&V, OpenVLD, sp.a en Groen.

Het is ook jammer dat bij uitstek met het wetsvoorstel politieke vernieuwing **toch weer politieke spelletjes** worden gespeeld door de 8 partijen. De gestemde teksten zijn namelijk allesbehalve nieuw. Alleen blijken de 8 partijen liever te werken op een tekst die niet door N-VA is ondertekend, dan op de wetsvoorstellen die reeds in behandeling waren in de Senaat en waarvoor ook N-VA maanden aan de kar trok. De institutionele meerderheid liet zo de kans schieten om een constructief debat hierover te voeren.

Meer ethiek in de politiek? Graag. Maar **woorden zullen niet volstaan**; daden moeten volgen. Recent zagen we de federale regering mooie beloftes maken, maar leerden we tegelijk het volgende :

- In het regeerakkoord werden hoorzittingen beloofd bij de benoeming van nieuwe ministers. Een eerste belofte die de regering Di Rupo onmiddellijk bij haar aantreden niet waarmaakte.
- Er zouden minder kabinetten komen, maar anderzijds werden wel meer kabinetsleden per minister benoemd.
- Zonder schaamte werd een kadaster van topbenoemingen gemaakt om het evenwicht tussen de politieke kleuren te verzekeren.
- De 8 partijen dienen eigen, nieuwe wetsvoorstellen in omtrent politieke vernieuwing die minder ver gaan dan wat er al op de plank lag in de Senaat sedert november 2011 en waaraan ook een N-VA handtekening was gekoppeld.
- Bij de behandeling van de B-H-V wetsvoorstellen vroegen de 8 partijen een constructieve houding van de oppositie. Tegelijk durfde men bvb. voor de hervorming van het gerechtelijk arrondissement B-H-V de boze rechters niet recht in de ogen te kijken. De 8 partijen wilden niet ingaan op de vraag om de magistraten te horen in commissie. Het beste bewijs dat de rechters gelijk hebben met hun kritiek.
- De Senaat zou worden hervormd, maar de pers is eerder op de hoogte dan de senatoren en het senaatspersoneel.
- ...

Besluit

De kostprijs van het Vlinderakkoord bedraagt voor de Vlamingen meer dan € 2 miljard, alleen al via de nieuwe financieringswet. De Brusselfinanciering zal tegen 2030 oplopen tot zowat 1 miljard. En dit alles dan nog zonder de transfers die wellicht vervat zullen zitten in de middelenverdeling bij de komende bevoegdheidsoverdrachten.

De Vlamingen krijgen in ruil daarvoor **onevenwichtige akkoorden en maatregelen die problemen veroorzaken in plaats van problemen op te lossen:**

- **Meer privileges voor Franstaligen:** dubbele kiesbrief, tweetalige rechtbank bevoegd voor faciliteitengemeenten, apartheid: top jobs voorbehouden voor Franstaligen, burgemeesters benoemd door tweetalige rechtbank, Franstalige rechters in Vlaams-Brabant, extra Franstalige rechters in Brussel, Franstalige lijsten in heel Vlaams-Brabant... De Franstalige voorrechten worden in de Grondwet en in bijzondere wetten gebetonneerd; de enige manier om ongestoord onevenwichtige en ongrondwettige regels in te voeren.
- **Minder rechten voor Vlamingen:** minder Vlaamse magistraten in Brussel, gerechtelijke achterstand voor Vlamingen, minder tweetaligheid in magistratuur, Nederlandstalige kamer Raad van State opzijgeschoven, rechtbank benoemt burgemeesters, verlies van de Kamerzetels voor Brusselse Vlamingen onder andere door een kiesdrempel in Brussel...
- **Minder i.p.v. meer respect voor de taalgrens:** Franstalige rechters in Vlaams parket, tweetalige rechtbank bevoegd voor faciliteitengemeenten, coöptatiesysteem Senaat, een hoofdstedelijke gemeenschap die verplicht ook de gemeenten bevat...
- **Meer problemen, meer heibel:** omzendbrief-Peeters zal worden aangevallen voor een tweetalige rechtbank, burgemeestercarrousel, Brusselse hoofdstedelijke gemeenschap, gerechtelijke achterstand...